

ת"פ 58061/02/19 - מדינת ישראל נגד מוטי קזס

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 58061-02-19 מדינת ישראל נ' קזס(עציר) 09 ספטמבר 2019

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מוטי קזס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוריה תוהמי ועו"ד טל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד רועי לנג

הנאשם הובא לדיון על ידי שב"ס

גזר דין

1. הנאשם, מוטי קזס יליד 1956, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו בביצוע עבירה של **החזקת נשק שלא כדין**.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 12.2.2019 וכ-13 שנים עובר למועד זה החזיק הנאשם בביתו בהוד השרון מטען חבלה מאולתר המורכב מצינור שקוטרו 2.5 ס"מ ואורכו 20 ס"מ, אשר הכיל כדוריות, פתיל הצתה ותערובת נפץ, וביכולתו להמית אדם. כן החזיק הנאשם בביתו 470 כדורי תחמושת התואמים לכלי ירייה מסוגים שונים.

2. לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות: שתיים בגין עבירות לפי חוק התכנון והבניה ואחת, משנת 2016, בגין עבירה של החזקת נשק שלא כדין. גזר הדין מושא הרשעה אחרונה זו כולל מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים, שהוא בר הפעלה בעניינו.

3. אף שלא זו הייתה עתירת הצדדים ראיתי לנכון לבקש את שירות המבחן להכין תסקיר אודות הנאשם. מהתסקיר שהוגש עלה כי הנאשם, כבן 63, גרוש, אב לשניים וסב לשלושה, מתקיים זה ארבע שנים מקצבת נכות וסובל

ממצב בריאותי רעוע.

בהתייחסו לעבירה טען הנאשם כי לפני 14 שנים מצא תיק ובו כלי נשק והוא הניח את המצאי בארונות סגורה בשל נטייתו לאסוף חפצים שונים אותם הוא מוצא. לדבריו לא הייתה לו כל כוונה להשתמש בנשק. הנאשם אף טען כי התחמושת שהחזיק, זו שעמדה בבסיס הרשעתו האחרונה, נמצאה באותו תיק. הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על התנהגותו הבעייתית, אך הביע צער והבנה לפסול במעשיו ולצורך שלו להיענש. שירות המבחן התרשם מנטייה לצמצם מחומרת העבירה ומהתייחסות מטשטשת באשר לנסיבות ביצועה.

הנאשם שווה באגף עצורים מתקדם ואין לו בעיות משמעת. הוא אינו משולב בפעילות חינוך או בתעסוקה ואינו מביע נזקקות טיפולית או רצון להשתלב בטיפול במסגרת שב"ס.

שירות המבחן התרשם מאדם מבוגר, עם דפוסי חשיבה מגובשים ונוקשים, שמתקשה לקחת אחריות על מצבו או קשייו וחי בשולי החברה. עם זה לא מדובר באדם עם דפוסי שוליים מושרשים. שירות המבחן מבין את ביצוע העבירה על רקע נוקשות חשיבתית זו, קשיים בקבלת סמכות ועמדות בעייתיות ביחס למוסדות חוק.

במכלול הנתונים שירות המבחן אינו יכול לשלול את הסיכון להישנות התנהגותו הבעייתית של הנאשם, וכיוון שאינו מביע נזקקות לטיפול הומלץ על ענישה קונקרטית שתמחיש לנאשם את חומרת העבירות, אך תיקח בחשבון גם את מצבו הבריאותי ואת גילו.

ראיות לעונש

4. ההגנה העידה לעניין העונש את בנו של הנאשם, יצחק טקו. לדברי הבן, שמשמש בתפקיד מפקד צוות כיבוי אש, ברור לו שמעשה האב חמור אך מן הראוי להתחשב במצבו הרפואי של האב.

5. ההגנה הגישה מסמכים רפואיים (נע/3) מהם עולה כי הנאשם חולה במחלת ריאות חסימתית כרונית (COPD). מצבו קשה והוא מועמד להשתלת ריאות. בתחילת שנת 2018 עבר הנאשם אשפוז ממושך בבית החולים מאיר ונזקק להנשמה ולפיום קנה הנשימה (שהוסר בהמשך). מאז מעצרו פונה הנאשם מספר רב של פעמים לבית החולים וטופל באינהלציה.

חשוב לציין כי מהמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי הנאשם סובל אמנם ממחלת ריאות קשה, אך בסך הכול מצבו כעת יציב.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד אוריה תוהמי, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם, אשר סיכנו את הציבור

באופן ניכר. היא עתרה למתחם עונש הולם שנע בין שנתיים לחמש שנות מאסר. התובעת הגישה פסיקה (תע/2) ועתרה בסופו של יום לעונש בחלק התחתון של המתחם, להפעלת המאסר על-תנאי במצטבר וכן לעונשים של קנס ומאסר על תנאי.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד רועי לנג, ביקש לאבחן את הפסיקה שהגישה נציגת המדינה, בין היתר תוך הפניה להנחיית פרקליט המדינה בכל הקשור לענישה בעבירות נשק (נע/1), הגיש פסיקה משלו (נע/2) עתר למתחם עונש הולם שנע בין ששה ל-18 חודשי מאסר, ונוכח מחלת הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו.

בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם צער וחרטה.

דין

מתחם העונש ההולם

8. על חומרתה של עבירת החזקת הנשק דובר רבות. אין ספק כי היא טומנת בחובה סכנה ממשית לשלום הציבור ובטחונו. מדובר ב"מכת מדינה" ממש, ואף ב"מכת אזור", ובתי המשפט נדרשים לתת ידם, בדרך של ענישה מחמירה, כדי לנסות ולעצור תופעה מדאיגה זו.

המגמה המחמירה הבאה לידי ביטוי בפסיקה - ברורה. התופעה מתפשטת ומתרחבת. הצורך בהרתעה גדל והולך וחומרת העונשים המוטלים על העוברים את עבירות הנשק עולה. ניתן לראות זאת בפסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה ובשורה של פסקי דין נוספים מהשנים האחרונות.

9. הנאשם החזיק בביתו במשך לא פחות מ-13 שנים מטען צינור מאולתר שביכולתו להמית אדם. מטען חבלה כזה, אם רק הופעל, עלול היה לגרום למוותם ולפציעתם של רבים. מטעני חבלה אינם מוחזקים לשם הגנה עצמית אלא רק לשם זריעת הרס חסר הבחנה. את טענת הנאשם לפני שירות המבחן כי החזיק במטען החבלה מתוך סקרנות גרידא - אין לקבל.

10. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, הם בין היתר, שמירת החיים והגוף ושמירת שלום הציבור ובטחונו. בהתחשב בסוג הנשק ובטיבו מידת הפגיעה בערכים אלה היא משמעותית.

11. פסיקת בתי המשפט ביחס לעונש שראוי לגזור על מי שהחזיק מטען חבלה אינה רבה.

המאשימה הציגה לעיוני את ת"פ (פ"ת) 47022-05-14 **מדינת ישראל נ' יונגר** (1.11.2015), שאושר בבית המשפט המחוזי [עפ"ג (מרכז-לוד) 22300-11-15 **יונגר נ' מדינת ישראל** (7.2.2016)] ובבית המשפט העליון [רע"פ 2406/16 **יונגר נ' מדינת ישראל** (29.9.2016)], בו קבע בית המשפט ביחס לעבירה של החזקת מטען חבלה

מאולתר מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל וגזר עונש של ארבע שנות מאסר.

לדעתי המקרה של **יונגר** חמור יותר מאשר בעניינו. יונגר הורשע (לאחר הוכחות) בכך שהחזיק מטען חבלה מאולתר במחסן הסמוך למשרדו **הנמצא מתחת ליציע של אולם ספורט** אשר שימש ילדים רבים. הנאשם כאן הורשע בהחזקת מטען חבלה מאולתר בביתו שלו.

12. לעומת זה, גזרי הדין שהציגה ההגנה עוסקים במקרים פחות חמורים מאשר בעניינו.

כך, למשל, בת"פ (מחוזי חי') 49995-09-17 **מדינת ישראל נ' עלי** (4.11.2018), קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בעניינו של מי שייצר מטען חבלה מאולתר שבכוחו לגרום לפגיעה גופנית בעת פעולתו, בכפוף לקרבה למוקד הפעולה, כאשר ביחס למטען שהחזיק הנאשם נקבע שהוא יכול להמית אדם, ללא סייג ביחס למידת הקרבה למוקד הפעולה.

וכך, בת"פ (מרכז-לוד) 19019-10-16 **מדינת ישראל נ' ג'בארה** (28.12.2017), קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בעניינו של מי שהכין מטען נפץ מאולתר ופוצץ אותו בשטח פתוח בטייבה (ובכך כמובן מוצה הפוטנציאל הקטלני של המטען), בעוד הנאשם החזיק במשך 13 שנה מטען חבלה שעלול היה כאמור לפגוע ברבים.

וכך, בע"פ 5713/10 **אקרמן נ' מדינת ישראל** (1.3.2011), אשר ניתן על ידי בית המשפט העליון טרם תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, החליט בית המשפט העליון להמתיק את עונשו של מי שהחזיק בלבנת חבלה מטעמי שיקום - שיקול שאינו מתקיים בעניינו; בעפ"ג (י-ם) 20389-01-17 **מדינת ישראל נ' איפרח** (19.3.2017) נדחה ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על מי שהחזיק לבנת חבלה לאחר שנקבע כי בית משפט השלום רשאי היה להתחשב, בשיקולי הענישה, במידת האשם הנמוכה של הנאשם שם.

יתר פסקי הדין שהגיש הסניגור המלומד הם של בתי משפט השלום ואינם משקפים, לדעתי, את רמת הענישה הנוהגת בעבירה של החזקת מטען חבלה.

13. אמת מידה ראויה לרמת הענישה הנוהגת ביחס למעשה של החזקת מטען חבלה מצאתי בת"פ (מחוזי ב"ש) 21139-04-17 **מדינת ישראל נ' יעקב** (3.12.2018). בית המשפט שם גזר את דינו של אדם שהחזיק, יחד עם אחרים, במטען צינור מאולתר, שבכוחו להמית, על רקע סכסוך פעיל עם אחר. אותו אדם אף מסר את המטען המאולתר לסוכן משטרת, לבקשת הסוכן, אך במסגרת הסדר הטיעון שהציגו הצדדים לא יוחסה עוד לנאשם עבירה של נשיאת נשק. מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע ביחס לנסיבות החזקה אלו היה 18 עד 36 חודשי מאסר.

ברור כי המעשה שביצע יעקב חמור מן המעשה שביצע הנאשם שלפניי.

14. בהתחשב בחומרת מעשה עבירת הנשק בנסיבותיו, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 10 ל-26 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

גזירת העונש

15. לחובת הנאשם יש להביא בחשבון את הרשעתו הקודמת בעבירות נשק (הגם ששם דובר בהחזקת תחמושת בכמות זעומה), ואת הסכנה - שלמרבה הצער לא הופגה - כי הנאשם יבצע עבירות נוספות בתחום זה.

לזכות הנאשם יש להביא בחשבון את העובדה כי הודה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה ומבלי שניהל משפט, ובעיקר את הפגיעה של עונש מאסר בנאשם - בשל בריאותו הרופפת. יש לקבל את עמדת ההגנה כי נשיאת עונש מאסר על ידי מי שחולה במחלת ריאות חריפה קשה יותר מנשיאת עונש מאסר על ידי מי שאינו סובל ממחלה כאמור.

16. בנסיבות העניין אינני סבור כי מצב בריאותו של הנאשם הוא מן הסוג הנדיר שמצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם. כפי שצוין למעלה מצבו של הנאשם בסך הכול יציב, הגם שהוא מועמד להשתלת ריאות. המסוכנות עליה עמד שירות המבחן אף היא אינה מתיישבת, לטעמי, עם חריגה ממתחם העונש ההולם.

עם זה יש במכלול הנסיבות כדי להצדיק עונש בתחתית המתחם, ואף חפיפת המאסר על-תנאי שיש להפעיל בעניינו של הנאשם.

17. שקלתי את כלל הנסיבות ואת טענות הצדדים כולן, והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 10 חודשים.

אני מפעיל נגד הנאשם את המאסר על תנאי בן שלושת החודשים שגזרתי עליו במסגרת ת"פ 48599-12-14 ביום 6.4.2016 בחופף.

סך הכול ירצה אפוא הנאשם 10 חודשי מאסר החל ביום מעצרו 12.2.2019.

ב. מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת נשק או עבירה בה נעשה שימוש בנשק.

עמוד 5

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בששה (6) תשלומים חודשיים, שוים ורצופים, החל ביום 10.1.2020 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

ניתן צו להשמדת המוצגים (המטען המאולתר והתחמושת) בחלוף המועד החוקי להגשת ערעור, ואם יוגש ערעור - לאחר מתן פסק הדין בערעור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.